

ת"פ 27590/05/17 - מדינת ישראל נגד חליל עלאונה

בית משפט השלום בקריות

ת"פ 27590-05-17 מדינת ישראל נ' עלאונה(עציר)

בפני
בעניין: כבוד השופטת סימי פלג קימלוב
מדינת ישראל

המאשימה

נגד

חליל עלאונה (עציר)

הנאשמים

גזר דין

1. הנאשם הורשע על פי הודאתו בעבירות של כניסה לישראל שלא כחוק לפי סעיף 12(1) לחוק הכניסה לישראל, תשי"ב - 1952 ועבירה של הפרעה לשוטר במילוי תפקידו לפי סעיף 275 לחוק העונשין התשל"ז- 1977.

2. על פי עובדות כתב האישום, בתאריך 12.05.17 בשעה 15:00 או בסמוך לכך, סימנו השוטרים חוסרי מועתנז וסעיד טריף אשר היו בתוך נידת משטרתית, לרכב מזדה לבן לעצור ברחוב דקר בקרית מוצקין, לצורך בדיקה שגרתית. כאשר עצר הרכב, הנאשם שבאותה עת ישב בכיסא לצידו של הנהג, פרק מהרכב והחל לברוח רגלית על רחוב דקר, לכיוון צפון. השוטרים החלו במרדף אחרי הנאשם, עד אשר נתפס תוך זמן קצר לאחר מכן על רחוב דקר.

3. ב"כ המאשימה טען לעונש, הפנה לפסיקה שניתנה בעניין הפעלת מאסר מותנה וציין כי בנסיבות תיק זה יש לקבוע מתחם שונה מזה שנקבע בהלכת אלהרוש ועתר למתחם ענישה של מאסר בפועל שנע בין חודש של מאסר בפועל לבין 10 חודשי מאסר בפועל ונימק זאת בכך שבענייננו מדובר בתיק שבו נסיבות העבירה שונות וכי נלווית עבירה נוספת של הפרעה לשוטר במילוי תפקידו. עוד טען ב"כ המאשימה, כי יש להעמיד את עונשו של הנאשם בתוך המתחם ברף העליון וזאת נוכח נסיבות ביצוע העבירה וסמיכות הזמנים. בנוסף, הפנה ב"כ המאשימה לעובדה כי נגד הנאשם תלוי ועומד עונש של מאסר מותנה בן שלושה חודשים, בגין הרשעה בבית משפט השלום בנצרת, בת.פ. 15791-02-17, שם הורשע בביצוע עבירה של כניסה לישראל שלא כדין (גזר הדין סומן ע/2).

עוד עתר ב"כ המאשימה לחילוט התחייבות כספית בסך של ₪ 500 עליה חתם הנאשם במסגרת התיק

נשוא התנאי שהושת עליו. מאחר וכתב ההתחייבות לא היה בידי ב"כ המאשימה אפשרתי לו להגישו לתיק בית משפט ועד למתן גזר הדין וזאת על מנת שב"כ הנאשם יוכל לטעון בהתאם אם ירצה בכך. בדיון היום אכן הוגש כתב ההתחייבות וסומן ע/4.

4. ב"כ הנאשם הסכים לערך החברתי הנטען על ידי המאשימה אך יחד עם זאת טען שמדובר בערך מוגן אשר הפגיעה בו היא מינורית הן ביחס לנסיבות העבירה של שהייה בלתי חוקית והן ביחס לעבירה של הפרעה לשוטר במילוי תפקידו. לעניין זה הפנה הנאשם לסעיף 3 לעובדות כתב האישום ממנו עולה כי הנאשם נתפס תוך זמן קצר ולאחר שרץ מרחק קצר ביותר.

באשר למדיניות הענישה טען ב"כ הנאשם שהעבירה הנלווית לנאשם אינה מן החמורות בחוק העונשין ועל כן יש לאמץ את מתחם אלהרוש. ביחס לעונש הראוי בתוך מתחם הענישה, טען ב"כ הנאשם כי עונשו של הנאשם צריך להימצא ברף התחתון של מתחם הענישה וביקש כי העונש שיושת על הנאשם יהיה קצר וכי הפעלת המאסר המותנה תהיה בחופף למאסר שיושת עליו.

לעניין נסיבותיו האישיות של הנאשם ציין הסניגור כי מדובר בנאשם יליד 1981, אמנם תושב הרשות הפלשתינאית, אך הינו אזרח ירדני וכך גם רעייתו. עוד ציין ב"כ הנאשם שאשתו של הנאשם חולה וכי הוא אב לתינוקת כבת 4 חודשים וכי נכנס לתחומי ישראל לצורך פרנסתו.

הנאשם ביקש לומר את דברו וסיפר כי נכנס מספר פעמים לשטחי ישראל וזאת כיוון שהיה זקוק לכסף לצורך טיפול באשתו החולה הסובלת מבעיות בכליות וכי הוא זה אשר מטפל בביתם התינוקת בת 4 חודשים.

דין והכרעה

5. בחנתי את טענות הצדדים ושקלתי את עניינו של הנאשם ואני סבורה שבמקרה זה כתב האישום מתאר אירוע אחד, ומכאן שיש לקבוע בגינו מתחם עונש הולם אחד.

6. במקרה דנן, הערך החברתי אשר נפגע בעבירת הכניסה לישראל הינו פגיעה בסמכות המדינה לקבוע את זהות הבאים בשעריה, לבקר את הבאים בתחומה ולהתנות את כניסתם בתנאים. הערך המוגן בעבירה של הפרעה לשוטר במילוי תפקידו הינו שמירה על סדרי העבודה התקינה של העוסקים באכיפת החוק ובמקרה זה מדובר בשוטרים.

7. בחינת הפגיעה בערכים המוגנים מובילה אותי למסקנה, כי הפגיעה בערך המוגן הינה ברף הנמוך וכי אין מדובר בנסיבות החמורות באופן מיוחד ואין אני מתעלמת מכך שבצידה של עבירת הפרעת השוטר קבוע עונש מאסר מינימום של שבועיים ימים - אולם כידוע ניתן לקבוע כי עונש זה יהיה כולו על תנאי. במקרה דנן, הנאשם נכנס לתחומי ישראל שלא כדין, ובעת שראה ניידת משטרה, נס מהרכב שבו היה ונעצר תוך זמן קצר ביותר.

8. מדיניות הענישה הנהוגה שנפסקה על ידי בית המשפט העליון ב-רע"פ 3677/13 בעניין **אלהרוש** קובעת כי מתחם העונש ההולם בעבירה של שהייה בלתי חוקית בישראל לצורכי פרנסה, כאשר לא נוספו לעבירה זו עבירות נלוות, נע בין מאסר על תנאי לבין 5 חודשי מאסר בפועל. לאור העובדה כי לנאשם מיוחסת עבירה נוספת של הפרעה לשוטר במילוי תפקידו, הרי שמתחם העונש ההולם שנקבע בעניין **אלהרוש** יכול לשמש כנקודת מוצא בעניינו של הנאשם.

9. אשר על כן, ומאחר והנאשם הורשע בעבירה נלווית לעבירה של שהייה בלתי חוקית ובהתאם לתיקון 113 לחוק העונשין (סעיף 40ג'), אני קובעת כי מתחם העונש ההולם הינו את נסיבות תיק זה נע בין עונש של מאסר על תנאי ועד ל- 6 חודשי מאסר בפועל.

10. גזירת עונשו של הנאשם

בעת גזירת עונשו של הנאשם בגדרי מתחם העונש ההולם, יש להתחשב בנסיבות שאינן קשורות לביצוע העבירה לפי סעיף 40 יא' לחוק העונשין.

נתתי דעתי לעברו הפלילי של הנאשם. לחובתו הרשעות קודמות בעבירה של כניסה לישראל ללא היתר (ללא עבירה נלווית). הרשעתו האחרונה של הנאשם על עבירה של שהייה בלתי חוקית אשר נעברה ביום 6.2.17. בגין עבירה זו נשפט הנאשם והושת עליו מאסר בפועל לתקופה של 45 ימים ומאסר מותנה בר הפעלה של 3 חודשים, אשר לא הרתיע את הנאשם מלחזור ולבצע עבירה דומה זמן קצר לאחר ששוחרר ממאסר בגין אותה עבירה ממש.

11. מנגד, נתתי דעתי להודאתו של הנאשם בהזדמנות הראשונה, נסיבותיו האישיות כפי שעלו מטיעוני הסניגור מדברי הנאשם עצמו והעובדה כי הוא מטפל באשתו החולה ובביתו התינוקת וכן כי מצבו הכלכלי של הנאשם קשה והוא זקוק לכסף על מנת לטפל במשפחתו הקרובה. נוכח האמור, אני סבורה כי מאסר לתקופה ארוכה יפגע במשפחתו.

12. באיזון בין השיקולים השונים, סבורני כי יש לגזור על הנאשם עונש מאסר בפועל המצוי ברף התחתון של המתחם בצד מאסר על תנאי מרתיע. את התנאי אשר לחובתו של הנאשם יש להפעיל בחלקו במצטבר.

13. באשר לחילוט ההתחייבות הכספית. טען ב"כ הנאשם בדיון היום כי כתב ההתחייבות אינו מנוסח כך שניתן להפעילו. אינני מקבלת טענה זו ואני סבורה שיש לחלט את ההתחייבות עליה חתם הנאשם. בתיק בת.פ. 15791-02-17 ועל פי סעיף 76 לחוק העונשין, אני סבורה שיש לחלט את סכום ההתחייבות בסך של 500 ₪ וזאת לאחר ששוכנעתי כי הנאשם חתם על התחייבות שכזאת.

14. אשר על כן, אני גוזרת על הנאשם את העונשים הבאים:

- א. עונש מאסר בפועל של חודש וחצי (45 ימים) בניכוי ימי מעצרו מיום 12.5.17.
- ב. הפעלת עונש מאסר על תנאי שנגזר על הנאשם בת"פ 15781-02-17 בבית משפט השלום בנצרת, למשך 3 חודשים. עונש זה יופעל כך שחודש אחד ירוצה בחופף למאסר עליו גזרתי של חודש וחצי, וחודשיים במצטבר לעונש זה.
- ג. סך הכל ירצה הנאשם עונש של שלושה וחצי חודשים.
- ד. 2 חודשי מאסר על תנאי למשך שלוש שנים, והתנאי הוא כי הנאשם לא יעבור בתקופה זו עבירה מן העבירות בהן הורשע.
- ה. אני מורה על חילוט התחייבות כספית עליה חתם בת"פ 15781 בבית משפט השלום בנצרת על סך של 500 ₪ או 5 ימים תמורתה. הסכום ישולם עד ליום 1.7.17.

זכות ערעור לבית המשפט המחוזי בתוך 45 ימים.

ניתן היום, כ"ב אייר תשע"ז, 18 מאי 2017, במעמד הצדדים.